

דעם רבינ'ס

עוכם

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

א גוט שבת און יום טוב פאר אלע אידן

מיר שטייען שוין זייער נאנט צום הייליגן גרויסן טאג יום טוב שבועות, זמן מתן תורתנו הק', די תורה איז אונזער לעבן אונזער חיות, אזוי ווי מען זאגט יעדן טאג אין ברכת אהבת עולם "ונשמח בדברי תלמוד תורתיה ובמצותיה לעולם ועד, כי הם חיינו.."

קינדער, ווען דער אויבערשטער וויל אונז היינט געבן די תורה וואספארא פלאץ וואלט געווען א פאסיגע און א ריכטיגע מקום דערפאר? לכאורה אין עפעס גאר א הייליגע פלאץ אין ארץ ישראל א.ד.ג. איז פארוואס טאקע האט דער אויבערשטער געגעבן די תורה אין חוץ לארץ אין א פוסטער ליידיגער פלאץ פול מיט קלפות און מזיקים ווי דער פסוק זאגט: "מקום נחש שרף ועקרב."

דער תירוץ ענטפערט אונז ר' נתן אין לקוטי הלכות (גביות חוב ג') און דאס איז א ענטפער פאר יעדן איינציגן איד. פאר א איד וויל זוכה צו מקבל זיין די תורה, יעדער לויט זיין דרגה, למשל, ווען א אינגל גייט ארויף א נייע פתח, אדער א בחור נעמט זיך צום לערנען, איינער שטארקט זיך מיט אמונה, אדער ער נעמט זיך פאר צו שטארקן מיט גוטע מדות א.ד.ג. דעמאלטס גייט אריבער אויפן מענטש א מדבר -

ספיקות מיט בבלולים, אלע סארטן מניעות און תאוות מיט טרדות א.א.וו.

אבער ווען דער איד האלט זיך פעסט אן יאוש און לויפט צום אויבערשטן און צו די קדושה, איז ער דעמאלטס זוכה צו ארויפגיין א דרגה וואס ווערט גערופן "קבלת התורה", ער גייט טאקע אריבער נסיונות אזוי ווי אין א מדבר עס איז פוסט טריקן אן קיין שאטן, קיין טראפל וואסער געפינט מען נישט דארט, אבער אז דער מענטש האלט זיך שטארק באקומט ער א נייע תורה.

וויאזוי קען מען טאקע אין אזעלכע אומשטענדן שטיין אזוי פעסט קעגן דעם אפענעם מויל פונעם ס"ם? נאר מיט תפלה און מיט די וואונדערליכע עצה פון זוכן נקודות טובות, א אידיש קינד דארף זיך מחיה זיין און לוסטיג זיין אז מיר זענען אויסקגעוועלט געווארן צו זיין דער באלויבעטער בן יחיד פון אויבערשטן! איה בין א בן מלך, א קלייניגקייט?

דערפאר פירט מען זיך טאקע ביי אונז צו טאנצן שבועות ביינאכט צווישן איין תיקון און צווייטן, אזוי ווי רבי לוי יצחק בענדער זצ"ל פארציילט אז אין אומאן פלעגט א חלק עולם זאגן דעם תיקון און דער אנדערער עולם איז געגאנגען אין א טענצל, דערנאך האט מען זיך געביטן!

אווודאי נישט פארגעסן צו זאגן תהלים אין דעם טאג ווען עס פאלט אויס די יארצייט פון דוד המלך דער נעים ומירות ישראל. דער תהלים איז געשריבן געווארן פון זיינע התבודדות ווען ער האט זיך אויסגעגאסן זיין הארץ צום אויבערשטן, ער זאל קענען מקיים זיין די המשך קומענדיגע זייט

תורה צריכה דנוקא להיות בדבור, פי הלאמר שהוא במחשבה לבד נשפסק, ואין דא ליהי משה. (ספר המדות ליוסף סיוט)

עס זענען טאקע דא אסאך גוטע עצות אין רב'נס ספרים וויאזוי נאנט צו ווערן צום אויבערשטן, אָבער רוב מאל זענען די עצות אליין זייער שווער מקיים צו זיין, דערפאר איז דער עיקר די תפלות און בקשות צו רעדן צום אויבערשטן וואסערע דבור עס קומט נאר ארויס, אפילו איך בין נאך זייער ווייט וועל איך ווייטער שרייען און זיך בעטן ביים אים, און צום סוף וועט דער באשעפער זיכער ענטפערן און מיר ברענגען צום אמת בלי ספק.

אָבער ברויטער חזק וואָמץ! אזוי ווי חז"ל זאָגן האָף צום באשעפער, אויב חס וקלילה דיין תפלה איז נאכנישט אנגענומען, חזור וקנה וכן לעולם - האף און בענק נאכאמאל, ביז דער אויבערשטער וועט אראפקוקן און דיר העלפן.

דער אויבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן באקומען די תורה פון דאָסיי, מיט א חשק און פרישקייט זיך שטארקן מיט די שעורים און לערנען די תורה מיט די עצות וואס דער רבי האט אונז געגעבן מיט זיין גרויס רחמנות, אזוי אויך זיך שטארקן מיט זאגן תהלים און מיר זאלן שוין זוכה זיין צו די גאולה השלמה בב"א.

הייליגע תורה און נצל ווערן פון אלע זיינע שונאים - דער יצר הרע מיט זיינע חילות.

דער הייליגער רבי ברענגט אז ספר תהלים איז געזאגט געווארן פאר כלל ישראל פאר יעדן איינציגן איד בפרט, יעדער מיט זיינע פרייוואטע מלחמת היצר און אלעס וואס גייט אויף אים איבער, 'הכל' - אלעס איז מבאר און מפרש אין תהלים.

דער עיקר יסוד פון אלע עצות וויאזוי זיך מקרב צו זיין צו השם יתברך איז נאר דורך זאגן תהלים און אנדערע בקשות און התבודדות, זיך אויסרעדן און אויסשמועסן דאס הארץ און זיך בעטן ביים אויבערשטן ער זאל מיר מקרב זיין צו אים, נאר אזוי וועט מען זוכה זיין צו געווינען די מלחמה, אז מען וועט שטענדיג זיין שטארק און פעסט זיך צו בעטן ביים אויבערשטן, ער זאל מיר שענקען זיין גענאד, זאל זיין וואס זאל נאר זיין וועט מען זיכער געווינען די מלחמה, אשרי לו! אזוי האבן מיר פארשטאנען פון הייליגן רבי'נס רייד.

ער האט טאקע אנגעהויבן זאגן תהלים מיט תמימות, יעדעס מאל ווען ער האט שוין געזאגט אפאר קאפיטלעך, האט ער געפרעגט פון זיין חבֿר: "דו פילסט שוין בעסער?" אזוי האט ער געטון אפאר מאל.

ווען מען האט אים געזאגט: אז דער חבֿר איז נאכאלץ קראנק. האט ער ווידער געזאגט תהלים, ביז דער חבֿר האט געהאט א רפואה שלמה.

דאס האט דער רבי דערציילט, אונז צו לערנען די וועג פון דאווענען בתמימות. מיר דארפן דאווענען און מתפלל זיין בתמימות, און גלייבן אז יעדע תפלה איז ממתיק די דינים, ביז אלע דינים וועלן ווערן נמתק בשלמות.

דער הייליגער רבי האט דערציילט א מעשה:

עס זענען געווען צוויי קליינע קינדער וועלכע האבן זיך זייער שטארק ליב געהאט, ביז זיי האבן נישט געקענט לעבן איינער אן דעם צווייטן.

איינמאל איז איין אינגל געווארן קראנק ל"ע, און זיין חבֿר איז געווארן זייער פארווייטאגט. האט ער געפרעגט: "וואס קען איך טון מיין חבֿר זאל ווערן געזונט?", האט מען אים געענטפערט: "זאג תהלים!"

פאר די האלבערס באווייט וואונדער
פאר זיינע איבער קינדער

העבר עיני מראות שוא

אונזער חדר האט זיך געגרייט ארויסצופארן אויף א נסיעה, דער משגיח האט אונז פאר דעם אנגעזאגט אז אויב מען וועט אנקומען צו א פלאץ וואו עס וועט זייט נישט פאסיג פאר אונז, מען וועט נישט קענען האבן דארט שמירת

עינים, וועט מען זיך גלייך אויסדרייען און אוועקפארן, אפילו מיר האבן שוין איינגעצאלט דאס געלט פון פאראויס.

מיר האבן צוזאמען מתפלל געווען ביים קבר פון חוני המעגל אז מיר זאלן קענען היטן די אויגן און נישט ווערן איבערגענומען אז מען האט שוין איינגעצאלט געלט, אדער אז מען דארף פארן אזויפיל שעה'ן און נישט דערגרייכן דעם ציל.

אינמיטן וועג האט זיך דער פאס אפגעשטעלט און מען האט געזינגען נגונים וועגן שמירת עינים ווי, 'העבר עיני מראות שוא' און נאך. מען האט קלאר געקענט אונז אז ברסלב'ע חסידים לעבן אין אן אנדערע סארט וועלט, מען וויל טאקע זיך אויסטשווען אבער אין דער זעלבער צייט וועלן מיר נישט אפטוועטן פונעם שלחן ערוך.

ווי נאר מיר זענען אנגעקומען צום דאזיגן וואסער, עס איז אריבער צו פארן צום קומענדיגן ארט. עס איז אריבער צוואנציג מינוט ווען דער בעל-הבית פון דעם פלאץ קלינגט אונז פרעגן וואו מיר זענען? דער משגיח זאגט אים: "מיר זענען ערליכע אידן, מיר קענען נישט גיין אויף א פלאץ וואס איז נישט צניעות'דיג, מיר זענען מוחל דאס געלט." אַקעי, ער זאגט פארן משגיח אז דאס פלאץ פארמאכט זיך פיר אזויגער, דריי מינוט נאך פיר זאלן מיר אלע קומען צו עפעס א זייטיגן טיר וואו קיינער דרייט זיך נישט דארט, געווענליך טאר ער נישט אריינלאזן קיינעם א מינוט נאך פיר, אבער פאר אונז וועט ער דאס יא טון. דער משגיח איז געשטאנען דארט און געבאנגען פאראויס זען צו עס איז טאקע אזוי און ווען ער האט געזען אז די אומגעוואונטשענע האבן שוין פארלאזט דאס פלאץ, ס'איז נישט געבליבן קיינער דארט, זענען מיר אהינגעגאנגען און זייער הנאה געהאט סיי בגשמיות און זיכער ברוחניות.

האט דער משגיח געזען אז דאס פלאץ איז נישט געאייגנט, מיר זענען שוין געווען גרייט אריינצוטאנצן אין וואסער, אבער אלע האבן זיך אויסגעדרייט צוריק אויף די פאס, קיינער פון די קינדער האבן נישט געזאגט קיין פיסס און נישט געקרימט מיט די נאז, נאר גלייך געפאלגט, זיך גרייטנדיג צו פארן צום קומענדיגן ארט.

ער זאגט פארן משגיח אז דאס פלאץ פארמאכט זיך פיר אזויגער, דריי מינוט נאך פיר זאלן מיר אלע קומען צו עפעס א זייטיגן טיר וואו קיינער דרייט זיך נישט דארט, געווענליך טאר ער נישט אריינלאזן קיינעם א מינוט נאך פיר, אבער פאר אונז וועט ער דאס יא טון.

תפלה, תפלה און נאכאמאל תפלה, דאס איז א לעבן מיט אויבערשטן אליין!

עסן אדער לערנען ?

דאקטוירים.

שפּעטער איז

דער רבי אויף געווען אין די שטעט אוסטראה, דובנא, בראד וואו ער האט זיך פארשטעלט מען זאל אים נישט דערקענען און וויסן פון זיין גרויסקייט. איינער פון די תלמידים וועלכע האבן באגלייט דעם רבי'ן איז געווען ר' שמואל טעפליקער, דער רבי האט זייער געהאלטן פון אים אויף אזוי ווייט אז דער רבי האט זיך אויסגעדריקט אויף אים אין זיין דרגה אז ער איז געווען א "נכנס ויצא בשלום" (אזא אויסדריק וואס די גמרא זאגט אויף רבי עקיבא כשנכנס לפרדס) טראץ וואס ר' שמואל איז געווען גאנץ א פשוט'ער איד.

ר' שמואל און נאך א באגלייטער פון רבי'ן ר' אייזיק יוסף פון ליפוביץ האבן בכלל נישט געוואוסט וואו אהיו עס פירן די טריט פון רבי'ן. הארט פארן ארויספארן אויפן וועג, האט דער רבי געגעבן פאר ר' שמואל דרייסיג רענדלעך [גאר א שיינעם סכום געלט] מיט דעם סכום האט ער געקויפט א וואגן מיט א פאר-פערד און געדינגען א בעל עגלה וואס זאל זיי פירן

פאר צוויי הונדערט און זעכצן יאר צוריק פורים צייט, איז דער רבי פלוצלינג אנוועק געפארן פון שטאט ברסלב און געפארן קיין נאוווריש, קיינער ווייסט נישט פשט פארוואס דער רבי פארט אהיו. פאר די דאזיגע נסיעה האט דער רבי זיך אנגערופן: "אויב די וועלט וואלט געוואוסט די סבה צוליב וואס איך פאר, וואלטן זיי געקישט מיינע פיס-טריט. מיט יעדע איינציגע טריט בייג איך איבער די וועלט צו כף-זכות."

אויפן וועג האט דער רבי נישט געוואלט נעמען קיין געלט פון קיינעם. ביי די נסיעה האט דער רבי געזאגט: "מיינע הענט זענען פארשמירט מיט בלוט, נאכדעם וואס איך דארף רייניגן אידישע קינדער..." און דאס איז געווען מרומז אין זיין נסיעה אהיו. פון דארט איז דער רבי געפארן קיין אוסטראה און גערופן עטליכע מענטשן ווייל דער רבי האט געוואלט ברענגען זיין רעביצין צום דאקטאר גארדען ווייל זי איז ליידער געווען זייער קראנק.

ווען די רעביצין איז געקומען צו פארן אהיו פאר פסח האט זי נישט געוואלט נעמען קיין שום היילונגען פון דעם דאקטאר גארדען, זי האט דווקא געוואלט פארן קיין זאסלאוו זיך צו היילן ביי די ארטיגע

אויף דעם אומבאקאנטן וועג. דער רבי האט זיך אנגעטון ווי א סוחר און באפוילן פאר זיינע באגלייטער זאלן פאר קיינעם נישט דערציילן ווער עס איז דער איד וואס פארט מיט זיי.

ר' שמואל מיט ר' אייזיק יוסף האבן נישט געוואוסט וואו צו פארן, האבן זיי ביי יעדע וועג-שיידונג געפרעגט דעם רבי'ן וואו אהין צו גיין, און דער רבי האט צוגעוויזן פונקט וואו מען זאל פארן, פארשטייט זיך אז די געטרייע תלמידים האבן גלייך אויסגעפאלגט דעם רבי'נס באפעל.

איינמאל זייענדיג אין א אידישע אכסניא אינמיטן וועג, אריינקומענדיג זעען זיי דעם בעל אכסניא האלטנדיג א צוויי-יעריג קינד, פלוצלינג צייגט דאס קינד אן מיט זיין פינגער אויפן רבי'ן און רופט זיך אן: "אט איז א גוטער איד (א רבי)" ר' שמואל האט זיך זייער פארוואונדערט ווייל דער רבי איז געגאנגען אנגעטון ווי א געווענליכער סוחר, האט ער געטראכט צו זיך אפער מיינט דאס קינד גאר אים אליין, ווייל ר' שמואל האט געהאט א הדרת-פנים.

ער נעמט ארויס א מטבע פון טאש און גיבט דאס קינד און זאגט אים: "אמת, איך בין דער רבי?"

"ניין" שאקלט דאס קינד מיטן זיין קעפעלע, און ווייזט ווידער מיט זיין פינגער אויפן רבי'ן: "ער איז דער רבי".

פארנדיג אין וועג האט ר' שמואל ארויסגעברענגט זיין וואונדער אויף די

רייד פונעם קינד, ווען דער הייליגער רבי רופט זיך אן: "ווער איז דעו א מבין אין אזעלכע צייטן?"

עטליכע טעג איז אריבער, ווען זיי זענען ווידער אריבער די זעלבע אכסניא. ר' שמואל בעט פון דער בעל עגלה זאל זיך אפשטעלן. ער גייט אריין אין דער אכסניא נאכאמאל צו כאפן א בליק אויף דעם וואונדער-קינד, צו זיין באדויערונג האט ער ליידער געזען דעם טאטן זיצן שבעה נאכן קינד.

שפעטער האט דער רבי זיך אנגערופן: "אין דעם וואונדער-קינד איז געווען די נשמה פון 'ינוקא', ער האט געוויסט גאר גרויסע סודות, דעריבער איז ער נפטר געווארן אזוי אינג".

נאך אינטערעסאנטע ענינים איז געווען אויפן וועג.

אין נאכט ווען ר' שמואל זייענדיג אונטערוועגנס האט ער זוכה געווען צו שלאפן מיטן רבי'ן אין איין צימער. אין נאכט פרעגט אים דער רבי: "האסטו עפעס געהערט די נאכט?"

"ניין, כ'האב גארנישט געהערט", האט ר' שמואל געענטפערט "אבער איך האב נישט געקענט כאפן דאס שלאף א גאנצע נאכט".

"אפילו דו האסט נישט געזען האט דין נשמה געזען" האט אים דער רבי געזאגט. ר' שמואל האט פארשטאנען אז די דאזיגע נאכט איז נתגלה געווארן גרויסע סודות פארן רבי'ן.

ברענגען ווידער נאך מאַכלים, זיי זענען זיך מתוכח, ווייל איך האב געוואלט אז די סעודה זאל זיך ענדיגן מיטן לערנען, אָבער זיי ווילן גרויסע זאכן, אז די סעודה זאל זיך ענדיגן מיט עסן."

און דער רבי האט ממשיך געווען: "עס איז פארהאן

פשוט'ע מענטשן וואס עסן צו באקומען כח צו לערנען, ווידער איז פארהאנען מער דערהויבענע מענטשן וועלכע לערנען זיי זאלן האבן שכל וויאזוי צו עסן. איך האב אָבער געוואלט פשוט אז די סעודה זאל זיך ענדיגן מיט לערנען וואס דאס איז א פשוט'ע עבודה מען עסט און דערנאך לערנט מען - מען עסט צו האבן כח צו לערנען, אָבער זיי האלטן גרויס זאכן פון מיר און ברענגען נאך און נאך עסן כדי די סעודה זאל זיך ענדיגן מיט עסן, וואס דאס איז אסאך א גרעסערע עבודה אז מען לערנט און נאכדעם עסט מען - מען לערנט צו באקומען דעת און שכל וויאזוי צו עסן.

אריינקומענדיג קיין בראד, האט דער רבי געהערט די וויי-געשרייען פון אלע מענטשן ווי זיי שרייען און זוכן נאך געלט, די תאווה פון געלט האט ארויסגעשריגן פון זיי.

די השגחה האט אזוי געפירט אז דעם רבינ'ס חשוב'ע ווייב איז נפטר געווארן יענעם יאר ערב שבעות און די תלמידים אין שפיץ פון ר' נתן זענען געקומען קיין זאסלאוו צום רבי'ן.

יום טוב שבעות אינדערפרי ביי דער סעודה האט דער רבי אסאך געלערנט, ווילאנג מען האט אריינגעברענגט די מאַכלים האט ער אינצווישן געלערנט די - אויך האט ער דעמאלטס געלערנט די אדרא - ווען מען האט אים צוגעברענגט דאס עסן האט ער אויפגעהערט לערנען און עפעס טועם געווען און גלייך צוריק צום לערנען, אזוי איז געווען צווישן איין מאַכל און צווייטן. דער רבי האט געמיינט אז מען וועט שוין נישט ברענגען נאך מאַכלים אָבער די שטוב מענטשן האבן געהאלטן און איין דערלאנגען נאך און נאך, אָבער צווישן איין מאַכל און דאס צווייטע האט דער רבי ווייטער געלערנט.

נאכן ענדיגן די סעודה, האט דער רבי זיך אנגערופן: "זיי דינגען זיך מיט מיר, איך האב געמיינט אז מען וועט שוין מער נישט אריינברענגען קיין עסן, אָבער זיי

הדפסת הגליון נתנרב
ע"ר' נחמן ברוך מרדכי פראנק לרגל הולדת
הבת למזל טוב

הגליון נתנרב להצלחת ר' שמואל בן חי' סאסיא
נחמן נתן בן מרים

זיידע - זאג מיר בערעלע, איך וויל דיר פֿרעגן, דו האָסט אַ גוטער חבר?

בערעלע - אמם.. איך האב אסאך חברים... איך חבר זיך מיט אינגלעך פון חדר, פון שול, אויך צווישן די שכנים און משפחה, האב איך אפאר חברים.

זיידע - אזוי?! דער רבי זאגט אז א גוטער חבר איז זייער זייער א חשוב'ע זאך, אויך ר' נתן רעדט אסאך וועגן דעם, מען זאל יעדן טאג רעדן מיט א חבר פון יראת שמים, רעדן פונעם תכלית, פון עבודת ה', פון דעם אויבערשטן...

בערעלע - אָבער זידי, ווי אזוי געפינט מען אזא חבר? וועלכער אינגל וויל רעדן פון תכלית?

זיידע - קוק אויף מיר בערעלע, דו זעסט איך האב שוין אַ ווייסע באַרד... אזוי אז כ'האב שוין מיטגעלעבט אביסל זאכן אין לעבן. אויך איך האב אסאך יארן געזוכט א גוטער חבר צו רעדן אינאיינעם פונעם תכלית, ביז דער אויבערשטער האט זיך דערבארעמט אויף מיר און איך האב פארשטאנען אז איידער מען גייט פארברענגען די יארן צו זוכן דער גוטער חבר וואס וועט רעדן מיט מיר פון יראת שמים, דארף מען קודם זען אז איז זאל זיין א גוטער

חבר! איך אליין זאל זיין ערליך און האבן יראת שמים, איך זאל וועלן רעדן מיט יעדן פונעם תכלית, אנשטאט צו ווארטן יענער זאל רעדן צו מיר, וועל איך זיין דער וואס רעדט מיט אנדערע אמת'ע רייד, רייד פון אויבערשטן, פון דעם הייליגן רבי'ן, און אזוי האב איך שוין געטראפן אסאך זייער גוטע חברים...

בערעלע - מיין טאטע האט פונקט גערעדט שבת וועגן דעם אז "אין הדבר תלוי אלא בי" יעדער דארף זען וואס ער קען טוהן און נישט ווארטן אז די ישועה זאל קומען פון א צווייטן.

זיידע - פונקט אזוי! דער עיקר דארף מען אסאך בעטן דעם אויבערשטן ער זאל אונז אפהיטן פון שלעכטע חברים, א נישט גוטער חבר קען אזוי פארפירן, ער קען אוועקנעמען א מענטש פון ביידע וועלטן... דו קענסט די מעשה ווי אזוי דער הייליגער רבי האט געזוכט א גוטער חבר?

בערעלע - ניין, איך האב קיינמאל נישט געהערט.

זיידע - דער הייליגער רבי האט זוכה געווען צו חתונה האבן אין טאג פון זיין בר מצוה. עס ווערט דערציילט אז פאר די חפה איז דער רבי געגאנגען זוכן א גוטער חבר צו רעדן מיט אים אין עבודת ה', אָבער אזוי ווי אויבנדערמאנט האט ער מורא געהאט פון נישט גוטע חברים, ער האט געוואלט זוכן א ערליכער וואוילער חבר, צו דינען אינאיינעם דעם אויבערשטן, וואס האט ער געטוהן?

בערעלע - ער האט געבעטן דעם אויבערשטן.

זיידע - זיכער אזוי, אַוודאי האט ער געמאכט א תפלה אויף דעם. שפעטער האט ער

אנגעפאנגען קלוגער הייט צו רעדן מיט די יונגע
 בחורים אין זיין עלטער. ער איז צוגעגאנגען צו
 א בחור, לאמיר זאגן דער חבר האט געהייסן
 יענקל, און אנגעהויבן צו רעדן מיט אים שטיל
 פון נארישע זאכן, און געווארט צו זען ווי
 אזוי יענקל וועט רעאגירן. יענקל איז אבער
 מיטגעגאנגען מיטן שמועס און צוגעלייגט
 אויף זיינע נארישקייטן. האט דער רבי געזען
 ניין, דער בחור איז נישט גוט פאר מיר! אזוי איז
 ער געגאנגען צו נאך א בחור און אויף גערעדט
 מיט אים פון די שטותים פון דער וועלט און
 אויף דער צווייטער איז מיטגעגאנגען און האט
 צוגעלייגט זיינע אייגענע שטותים, אזוי איז
 געווען מיט עטליכע בחורים.

דער רבי האט געזעהן אז רוב קינדער אין
 זיין עלטער זענען נישט גוטע חברים פאר
 אים, ביז ער האט אנגעטראפן ר' שימעלע.
 ווען דער רבי האט אנגעהויבן צו רעדן מיט
 ר' שמעון פון די אלע פוסטע נארישקייטן איז
 ר' שמעון געבליבן שטיל און ערשטוינט, און
 האט געזאגט צום רבי'ן מיט תמימות, "איך וויל
 נישט די אלע נארישקייטן, איך בין א גלייכער
 בחור און איך וויל גיין מיט תמימות!" ווען דער

רבי האט דאס געהערט איז ער זייער זייער
 פריילעך געווארן און האט אים געזאגט: "דו
 וועסט זיין מיין חבר! אט דאס איז א גוטער
 חבר פאר מיר!" דעמאלט זענען זיי צוזאמען
 ארויס אין פעלד רעדן אינאיינעם. דער רבי
 האט אים באוויזן אביסל פון זיין גרויסקייט און
 ר' שמעון איז געווען דער חבר און ערשטער
 תלמיד פון רבי'ן.

פארשטייט, בערעלע? מען מיינט אז א גוטער
 חבר איז איינער מיט וועמען מען קען מאכן א
 לעבן, ער לאכט מיט, ער רעדט וואס איך וויל
 הערן א.ד.ג. אבער דער רבי לערנט אונז אז א
 גוטער חבר איז איינער מיט וועמען איך וועל
 ווערן גוט און וואויל און ערליכער ווען איך
 באפריינד זיך מיט אים. ער לאכט נישט מיט
 מיר ווען איך זאג א נישט שיינעם ווארט, און
 ער וועט מיר זאגן ווען איך טו נישט עפעס
 ריכטיג, דאס איז אן אמת'ער גוטער חבר!

בערעלע - יישר כח זידי, איך האב קיינמאל
 נישט געוואוסט די זאך, הלואי זאל איך זוכה
 זיין צו זיין אזא גוטער און וואוילער חבר.

אה! אשרינו אז מיר האבן אזא רבי'ן, אזוי ווי ר' נתן האט געזאגט:

"די תורה האבן מיר מקבל געווען פון משה רבינו, קיום התורה וויאזוי עס היינט

עו מקיים זיין האבן מיר באקומען פון הייליגן רבי'ן!!

**"וואויל איז דער וואס איז זוכה צו שפירן א זיסקייט אין די תורה, ווייל עס איז דא א
 זיסקייט אין די תורה,**

דער עיקר איז צו זוכה זיין צו שפירן די נעימות וואס לוגט אין די תורה"

(סוף תורה ע"א ח"ב).

די דרייצנטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט

8 די זיבן בעטלעךס

(דאס האט ער אויף גיזאגט).

אז איך זאל מער ניט וויסן קיין שום זאך. נאר די מעשה וואלט איך אויף א ווילד חידוש גיווען. ווארין די מעשה איז איין ווילד חידוש זייער.

סע איז אין איר דא זייער פיל מוסר. און אסאך תורה. ווארין סע איז אין דער מעשה דא א סאך תורות. און זי שמוסט פון א סאך צדיקים קדמונים. פון דוד המלך ע"ה.

ווארין דוד המלך איז גישטאנען אין עק וועלט. און האט גישריגן צו דעם קנואל וואס סע גייט ארויס פון דעם שטיין וואס אויף דעם בארג כנ"ל. אזוי ווי אין תהילים שטייט: "מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממנוי תנחני" וכו'.

די זאך פון דוד המלך. דאס קער צום דריטן טאג. ווארין דארט שמוסט פון דעם הארץ און פון דעם קנואל. אין דער מעשה איז פארהאנדן זייער גרויסע סודות התורה.

פון דעם אנהייב ביז אין אויסלאז. אלע מעשיות פון דעם ספר זענען דורך גרויסע סודות התורה. איטליכס ווארט און איטליכע זאך מיינט מען גאר עפעס אנדערש.

און די מעשה איז גרעסער פון אלע.

די מעשה איז מיר זייער שווער צו דערציילן. נאר ווייל איך האב זי שוין אנגיהויבן צו דערציילן. מוז איך זי שוין אויספירן. אין דער מעשה איז ניט פארהאנדן איין ווארט וואס סע זאל דרינען ניט זיין א כוונה. און ווער סע איז א בקי און גיניט אין ספרים. קאן עפעס פארשטיין. עפעס ווינקען.

און די פיילין וואס דער האט זיך בארימט אז ער קאן פיילין צוריק ציהען דאס שטייט אין פסוק וכו'. און די צדקה וואס דאס איז אקעגין די מויערין פון וואסער דאס שטייט אויף אין א פסוק וצדקתה כגלי הים. און די צעהן אירליי דפיקין און צעהן אירליי נגונים. דאס שטייט אויף אין זוהר. לושמיר ווער און ווען און וואס. (וויטער האט ער שוין ניט גיזאגט. פלומר ווער זענען די אלע. און וואס איז דאס און ווען איז דאס אלץ גיווען. דאס קאן מען ניט וויסן).

דעם אויספיר פון דער מעשה דהיינו וואס סע איז גיווען אין דעם זיבעטין טאג מיט דעם בעטליר וואס אן פיס. און דעם אויספיר פון דעם בן מלך וואס דערפון האט זיך אנגיהויבן די מעשה. דאס האט ער ניט דערציילט.

און ער האט גיזאגט ער וועט דאס שוין ניט דערציילן. און מע וועט דאס שוין ניט הערין ביז משיח וועט קומען במהרה בימינו אמן.

לְכַבֵּד דַּעַם הַיְיִלִּיגִין יוֹם טוֹב
שְׁבוּעוֹת לְאִמִּיר כּאֲפֵן אַ קְלִיין שְׁטִיקל שְׁפּאָצִיר
אִין די הַיְיִלִּיגִעַ לִיכְטִיגֶע שִׁיחוֹת פּוֹנֶעם רִבִּין און זַען וואָס
דער הַיְיִלִּיגֶער רִבִּי לְעֶרְנֵט אונז און איז אונז מַחֲנֵךְ צו עוֹסֵק זײַן אִין די
הַיְיִלִּיגֶע תּוֹרָה, און די אױפֿן ווי אזוי און וואָס צו לְעֶרְנֵן.

שִׁיחָה י"ז: דְּעַר רִבִּי הָאֵט אַמָּאל גַּעזאַגט פֿאַר אַיינעם: "פֿאַרְוואָס
זאַלסטוּ נִישְׁט לְעֶרְנֵן? וואָס וועסטוּ דערלִייגֶן? דו וועסט דאָךּ בִּאקומען
עוֹלָם הַבָּא פֿאַרן לְעֶרְנֵן! דָּאָס דאַרף מֶעַן דאָךּ נִישְׁט זאַגן אַז אויב די תּוֹרָה
ווייזט אַרױס איר אַהֲבָה פֿאַר אַיינעם דאַרף מֶעַן שׁוִין גאַרנִישְׁט אויף דער וועלט -
אַפֿילו נִישְׁט עוֹלָם הַבָּא נֶאֱרַר די תּוֹרָה אַלײַן!

שִׁיחָה י"ט: דְּעַר רִבִּי הָאֵט גַּעזאַגט: אִיךְ הָאָב גֶּעֵהאַט חֶשֶׁק צו מִמְשִׁיךְ זײַן די וועלט צו
עֲשִׂיָה, דָּאָס מײַנט אַז יעדער איד זאל זיך מאַכן אַ חַיִּיב צו לְעֶרְנֵן כִּךְ וְכִךְ יעדן טאַג.
אַפֿילו מַעֲנִטְשֵׁן וואָס לִיגֶן נֶעֱבֶעך פֿאַרזִינְקען אִין זײַערע עֲבִירוֹת אויב זיי וועלן זיך קוֹבֵע
זײַן אַ חַיִּיב צו לְעֶרְנֵן אַזױפֿיל תּוֹרָה יעדן טאַג, וועלן זיי זיכער זוכה זײַן אַרױסצוגײַן פֿון
אַלע זײַערע שְׁלֶעכְטִים דוּרף די תּוֹרָה, ווייל די כַּח פֿון תּוֹרָה איז מוֹרָאֲדִיג גרױס.

שִׁיחָה כ"ו: דְּעַר רִבִּי הָאֵט אונז מַחֲזִק גַּעווען צו לְעֶרְנֵן אַפֿילו מ'שְׁפִירט אַז מֶעַן פֿאַרְגַּעסֵט
וואָס מ'לְעֶרְנֵט. ווייל דער אויבערשטער באַצאַלט אויף יעדן טאַג וואָס מֶעַן לְעֶרְנֵט אַפֿילו
מ'פֿאַרְגַּעסֵט. לְעַתִּיד וועט מֶעַן דערמאַנען דַּעַם מַעֲנִטְשֵׁן אַלעס וואָס ער האָט גַּעלְעֶרְנֵט, אויף די
תּוֹרָה וואָס מ'הָאָט גֶּעֵהֶערֵט פּוֹנֶעם צִדִּיק און נִישְׁט פֿאַרשְׁטאַנען דאָ, וועט מֶעַן אִין עוֹלָם הַבָּא
זוכה זײַן צו פֿאַרשְׁטײַן! וואויל פֿאַר דער וואָס פֿאַרברענגט זײַנע טעג מיט תּוֹרָה וְעַבּוּדָה!

שִׁיחָה כ"ג: ס'איז אַ גרױסע רַחֲמֵנוֹת אויף די מַעֲנִטְשֵׁן וועלכע קומען אַרױף אויף יענע וועלט אָן
קײַן שׁוּם לְבוֹשׁ, אַ בְּגָד פֿון תּוֹרָה וּמִצְוּוֹת, ווייל נֶאֱרַר דוּרף תּוֹרָה וּמִצְוּוֹת הָאֵט מֶעַן קלײַדונג
אויף יענע וועלט.

דְּעַר רִבִּי הָאֵט זיך דאַן אַנגערופֿן: "וואויל פֿאַר דער וואָס איז זוכה צו עֶסן אַפֿאַר פֿרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת און טרִינקען אַפֿאַר קאַפֿיטלעך תּהִלִּים און זיך אַנטון מיט אַפֿאַר מִצְוּוֹת!

שִׁיחָה כ"ח: ס'איז רַאֲוִי אַז אַ מַעֲנִטְשֵׁן ווילאַנג ער לְעַבֵּט זאל אַרױבער גײַן אויף אַלע
הַיְיִלִּיגֶע סִפְרִים, כִּדִּי עַר זאל אויף יענע וועלט קענען זאַגן אַז ער איז גַּעווען אִין
די אַלע פֿלֶעצער אִין די אַלע סִפְרִים

שִׁיחָה כ"ט: דְּעַר רִבִּי הָאֵט זײַער גַּעוואָרנט מֶעַן זאל לְעֶרְנֵן "פּוֹסְקִים" צו
לְעֶרְנֵן אַלע פִּיר חֲלָקִים פֿון שְׁלַחַן עֲרוּךְ אויפֿן סֵדֶר, אויב מֶעַן קען
איז כּעסער מיט די מִפְרָשִׁים אויב נִישְׁט זאל מֶעַן לְכַלּ הַפְּחוֹת
לְעֶרְנֵן מיט בָּאָר הַיִּטֵּב.

אויב מֶעַן האָט נִישְׁט קײַן צײַט זאל מֶעַן לְכַלּ
הַפְּחוֹת לְעֶרְנֵן אִיין סַעִיף שְׁלַחַן
עֲרוּךְ אַפֿילו

די גורלות אויף בעטלערס נומער 7 און נומער 8 וועט פארקומען בעז"ה נאך שבעות

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל,

02-5-3333-72

646-585-3040

בחינה אויף ספורי מעשיות

די דרייצנטע מעשה (8) - פון די זיבן בעטלירס (רמזי המעשיות)

י. **בנוס:** און וועלכע קאפיטל פון תהלים איז ארוםפ סודות פון די מעשה?
(קוק אריין און די ראפס און איל'ס פריק)

אין קאפיטל ס'

אין קאפיטל ס"א

אין קאפיטל פ"א

יא. **בנוס:** און וועלכע ווערטער איז ארוםפ דער אמתר איז חסד?
(קוק אריין און די ראפס און איל'ס פריק)

יחוס על ימי מלך

חסד ואלות מן יצירתו

כן לאמרה שאקלע

יב. **ויפיל סלען איז דא די ווארט שחיה \ פרייליך וכד' אין די מעשה?**

40

49

148

יג. **וויפיל מעשיות איז דא אין סיפורי מעשיות?**

12

13

14

יד. **וואס איז דער סדר פון די מעשיות?**

זיבן בעטלירס

אבידות בת מלך

חכם ותם

רב ובן יחיד

בעל תפילה

מלך ענו

בן מלך שהיה מאבנים טובות

החומר

מבערגער ועני

מזובב ועכביש

בן מלך ובן שפחה שנתחלפו

מלך שגור שמד

ממלך וקיסר

טו. **בנוס:** אונט וועלכע פאסט דער רבי'ס און ווערט אויך אנגערופן בת מלך?
(קוק אריין און סיחות הרין רבי'ס)

די גרויסע ציפיקוס

די תלמידי חכמים

די הייליגע נשמה פון יעדן איד

טז. **בנוס:** דורך וואס איז דער זיקר רפואה פון די בת מלך?
(קוק אריין און סיחות הרין רבי'ס)

דורך נגינה

דורך שחיה

דורך נגינה און שחיה

א. **איז געווען גרינג פארן רבין'ן צו דערציילן די מעשה פון די זיבן בעטלערס?**

גרינג

שווער

זייער שווער

ב. **איז אין די מעשה דא א כוונה אין יעדע ווארט אדער נאר אין יעדע ענין?**

אין יעדע ווארט

אין יעדע ענין

אין יעדע בלאט

ג. **וואס פון די מעשה האט דער רבי נישט דערציילט?**

וואס ס'איז געווען די זיבעטע טאג

וואס איז געווארן מיט דער בן מלך וואס מ'האט אים איבערגעגעבן די מלוכה

ביידע תשובות זענען ריכטיג

ד. **וואס זאגט דער רבי אויב וואלט ער נאר געוואוסט די מעשה?**

ער האט נישט גערגעדט פון דעם

וואלט איך אויך געווען א חידוש

וואלט איך אויך א ווילד חידוש געווען

ה. **וואס האט דער רבי געזאגט אויף די מעשה?**

אז ס'איז א חידוש

אז ס'איז א ווילד חידוש

אז ס'איז זייער א ווילד חידוש

ו. **וואס זאגט דער רבי אז ס'איז דא אין די מעשה?**

אסאך תורות

זייער פיל מוסר

ביידע תשובות זענען ריכטיג

ז. **אויף וועלכע צידק האט דער רבי געזאגט אז ער איז מרומז אין דער דריטער טאג?**

דוד המלך ע"ה

שלמה המלך ע"ה

שאול המלך ע"ה

ח. **מיט וועלכע זאך זאגט דער רבי אז ער איז מרומז אויף דעם צידק?**

די קוואל

די הארץ פון דער וועלט

דער אמתר איש חסד

ט. **אויף וועלכע מעשה זאגט דער רבי אז ס'איז גרעסער פון אלע מעשיות וואס ער האט דערציילט?**

די מעשה פון חכם ותם

די מעשה פון בעל תפלה

די מעשה פון די זיבן בעטלערס

ווייטער, ווייל געווענליך וועט עס קלאר ווערן שפעטער אויב מען לערנט ווייטער בריזנות. דער רבי זאגט דארט אז מען זאל זאגן די דבורי התורה כסדר און מען וועט ממילא פארשטיין. דער עיקר איז נישט צו מבלבל זיין דעם מח ביים אנהייבן לערנען צו וועלן תיכף פארשטיין וואס דאס איז גורם אז מען שטעלט זיך אפ און מ'פארשטייט גארנישט, מען דארף נאר אריינלייגן די מח אינעם לערנען און ווייטער גיין בריזנות אזוי וועט מען ממילא פארשטיין!

נישט אויפן סדר, ווען ער וועט האבן צייט זאל ער לערנען ווייטער אויפן סדר ווי מ'האלט.

שיחה ס"ב: אויב די מחשבה איז זיך מצמצם צו טראכטן פון איין זאך האט עס א גרויסע כח צו פועל'ן עס זאל טאקע אזוי געשען - אזוי אויך ביים לערנען תורה, אויב א מענטש וועט זיך מאכן א סדר אין מח וויפיל ער וויל אנלייגן און ער וועט גלוסטן צו דעם און אסאך טראכטן פון דעם, וועט ער טאקע זוכה זיין עס זאל זיין אזוי!

אזוי קען יעדער א י ד אריבערגיין די גאנצע תורה. עס איז כדאי צו לערנען גוט די שיחה און זען וויאזוי איך קען פאלגן דעם הייליגן רבי'ן זיך אנהייבן באנייען מיט חשק אין די הייליגע תורה.

שיחה ע"ו: די הייליגע שיחה איז א מורא'דיגע יסוד אין דרך הלמוד וואס דער הייליגע רבי לערנט אונז וויאזוי א איד קען לערנען מיט א חשק און זריזות און נישט ווערן מבלבל בשעת'ן לערנען פון איין ענין צום צווייטן, נאר בפשיטות זען צו פארשטיין וואס מען לערנט אויפן פלאץ און אויב מאכט זיך צומאל אז מען פארשטייט נישט זאל מען נישט בלייבן שטיין צו לאנג נאר לערנען

איינערע קינדער

מלא אה

צום סיום פון הייליגן

ספר סיפורי מעשיות

נאך שמועות וועט מען בעש"ה קענען קויפן קאכאטעך

פאלן סיום וואס וועט פארקומען איינה

ראש חובש תמוז אין בית שמש

